

OPINIA națională

Revistă săptămânală de informație, opinie și idei de larg interes național, editată de FUNDĂȚIA "ROMÂNIA DE MÂINE"

OPINIA PUBLICĂ, DEMOCRAȚIA ȘI STATUL DE DREPT

**VIITORUL
ca obiect al cunoașterii**

Prof. dr. AURELIAN BONDREA

În încheierea ciclului de încercări analitice din perspectiva raporturilor de intercondiționare dintre opiniu publică, democrație și statul de drept în lumea de azi - lume care o pregătește pe cea de mâine, drumul acesta fiind o neîntreruptă tranziție sau o tranziție niciodată încheiată în ordinea legilor progresului social și în succesiunea generațiilor - se impun, în mod logic, unele clarificări. Nu este vorba, desigur, cel puțin în cele ce urmează, de clarificări "de fond" sau "conceptuale" - cauză demnă de un neconenit efort pluridisciplinar - ci, în cazul de față, de motivarea nevoii acute de dezbatere, de confrontări reale, iar prin aceasta constructive, ale diverselor opinii, într-un cadru adecvat, potrivit unor criterii stabile, științifice. Este aceasta o condiție "sine qua non" a oricărei dezbatere sau căutări de răspunsuri la întrebările cardinale de azi și de mâine ale societății, pentru ca dintr-o "atitudine prospectivă" să se poată deduce ori anticipa, fie și în termeni generali sau într-o imagine de ansamblu, în mod rațional, în cunoștință de cauză și în interesul întregii țări, ceea ce un gânditor ca Bertrand de Jouvenel numea "natura viitorului" sau "viitorul ca obiect al cunoașterii".

După decembrie 1989, societatea românească își caută un drum sau, mai bine spus, se află pe drumul către o societate care, în opinia publică generală, națională (dinciodioce de nuanțe sau "așteptările" subjective ale diverselor curente poli-

tice) nu poate fi nici cea "socialistă de ieri", nici cea "capitalistă de alătări". În treacăt spus, nici o formăjune politică postdecembристă nu pare a fi avut "curajul teoretic" de a spune în termeni precisi încotro dorește să se îndrepte societatea românească, unii analiști lansându-se în comentarii panicarde, dacă nu chiar sumbre pe marginea diverselor sondaje de opinie care au cerut ocazional sau într-un moment politic nu întâmplător ales, părerea publicului larg prin întrebări-capcană, preconcepute, de genul: "după părerea dv. țara se îndreaptă într-o direcție bună" sau "... într-o direcție greșită?". Dar "bună" și "greșită" în raport cu ce?

Tocmai din aceste considerente, la care s-ar mai putea adăuga și altele, este de o stringentă actualitate a se desfășura și a fi stimulată dezbatere de fond, eliberate de stresul etichetărilor sau de presiunea politică partizană și tendențioasă de a "preforma" un anumit viitor. Este cu totul altceva decât a constata tendința către un anume viitor.

Desigur, principal, "activitatea previzională conștientă și sistematică nu este altceva decât o perfecționare căutată într-o activitate care este firească pentru spirit"¹), dar tot atât de adeverărată, realistă și viabilă este și aserțiunea că "viitorul este pentru om, în calitatea sa de subiect care acționează, un domeniu de libertate și putere, iar pentru om, în calitatea sa de subiect cunosător, un domeniu de incertitudine"².

Într-o situație dificilă, complexă, a "tranzitiei" către ceva nedefinit de-

spre care se știe prea puțin sau care este puțin "luminat ideatic", adică ideologic, în sensul bun, pozitiv, al noțiunii, starea de spirit nu poate fi decât pesimistă, din moment ce incertitudinea stăpânește și clasa politică (informare) și "masa electorală".

(Continuare în pag. 6)

PLEDOARIE PENTRU BIOINGINERIA CLINICĂ

Acad. STEFAN MILCU

Titlul acestei pleoarii poate surprinde pe unii medici și ingineri, ținând seama de specificul fiecărei discipline: ingineria și medicina clinică. De fapt se încadrează în curentul de gândire contemporană, al interconexiunilor diferitelor discipline, păstrând specificul lor, fără a le izola totuși de interferențele generate de progresul științei și tehnologiei.

Ingineria clinică este o componentă a bioenergiei, o nouă disciplină complexă în care problemele teoretice și practice ale biologiei sunt rezolvate cu ajutorul aportului conceptual și tehnic al inginerilor cu o formăjune corespunzătoare. Consecința acestui punct de vedere, pentru care am militat în Academia Română, a găsit înțelegerea acad. Radu Voinea în perioada când acesta a fost rector al Politehnicii bucureștiene, prin înființarea unei Conferințe de bioinginerie în cadrul respectivei instituții. Din această perspectivă și suficient să amintim performanțele agrobiologiei, ale industriei farmaceutice și alimentare ale căror realizări sunt posibile numai prin bioinginerie.

Prezența inginerului alături de medic se impune ca o necesitate în utilizarea corectă a complexului tehnic al medicinii moderne, în înțelegerea proceselor biologice rezolvate sau în perspectiva performanțelor posibile ale bioingineriei.

Experiența dobândită în organizarea unui laborator de neuro-endocrinologie, în Institutul de Endocrinologie, în colaborare cu un inginer electronist, ne-a permis să descoperim noi fenomene ale acestei discipline complexe, de mare interes teoretic și aplicativ.

RENAŞTE O IMPORTANTĂ TRADIȚIE ROMÂNEASCĂ

- Interviu cu

acad.
VASILE GIONEA,
președintele Curții
Constituționale,
director general
al Institutului de Științe
Juridice al Fundației

nio La Pergolla, a hotărât să țină un seminar internațional la București, care a avut loc între 8-10 iunie a.c. Tema acestui simpozion a fost "Rolel Curții Constituționale în consolidarea statului de drept". S-au prezentat 8 rapoarte, dintre care 4 de profesori străini și 4 de judecători ai Curții noastre Constituționale. Simpozionul s-a bucurat de prezența domnului Ion Iliescu, președintele României, care a rostit o alocuție de deschidere. Rapoartele prezentate, discuțiile care au avut loc au fost de un înalt nivel științific, contribuind la o mai bună cunoaștere a modului cum sunt organizate curțile constituționale europene, a rolului pe care acestea îl au în consacrarea democrației și în consolidarea statului de drept. Subliniez că la simpozion au fost participanți și din S.U.A., iar unul din Japonia. Schimbul de opinii a fost util pentru toți participanții, întrucât experiența pe care a înfățișat-o fiecare curte constituțională în parte a convins delegații despre necesitatea menținerii unor contacte mai strânse și a schimbului de

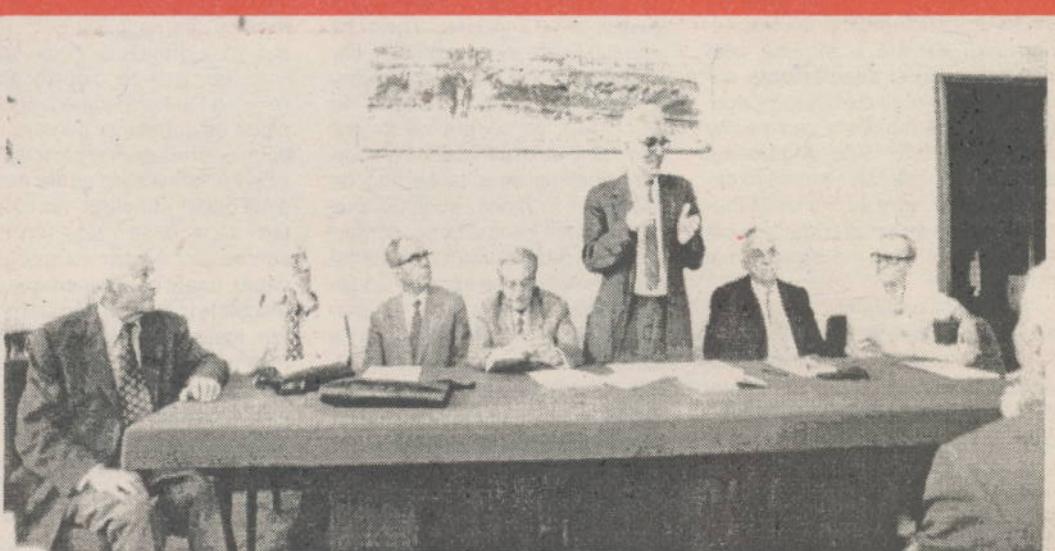
decizii pe care le pronunță, modalitate absolut necesară pentru adoptarea de hotărâri temeinice și legale care în ultimă analiză trebuie să asigure respectarea constituțională. Concluziile finale le-a formulat președintele Consiliului Constituțional Francez, dl. Robert Badinter, care a subliniat faptul că simpozionul organizat la București și-a dovedit din plin eficiența și că ar trebui ca în fiecare an să se țină astfel de simpozioane, cu o tematică asemănătoare, care să contribuie la apropierea țărilor europene pe plan juridic.

- Cum s-au prezentat juriștii români, cine dintre ei au ținut cele 4 rapoarte de care aminteai?

- Dintre judecătorii Curții noastre Constituționale au prezentat comunicări domnii profesori Florin Vasilescu, Victor Dan Zătescu, Antonie Iorgovan și Mihai Constantinescu (aceștia doi împreună, o comunicație) și eu însuși.

■ Mihai IORDĂNESCU

(Continuare în pag. 7)

UNIVERSITATEA SPIRU HARET

în fața acreditării academice

Şedința comună a Consiliului de conducere al Fundației România de Mâine și a Senatului Universității Spiru Haret

COLEGIILE

REVISTEI "OPINIA NAȚIONALĂ"

Colegiul pentru reformă și relan-

sarea economiei naționale:

- Acad. Alexandru Bârlădeanu
- Acad. Anghel Rugină
- Acad. N.N. Constantinescu
- Acad. David Davidescu
- Prof. dr. Constantin Ionete
- Prof. dr. Ivancea Nicolae-Văleanu
- Prof. dr. doc. Alexandru Zanfir
- Prof. dr. Mircea Druc
- Prof. dr. Alexandru Albu
- Prof. dr. Mihai Părlăuă
- Prof. dr. Gheorghe Zaman
- Prof. dr. Petre Mălcome
- Prof. dr. Gheorghe Răboacă

Colegiul pentru problemele ști-

inței și învățământului:

- Acad. Stefan Milcu
- Acad. Radu Voinea
- Acad. Stefan Pascu
- Acad. Ion Coteanu
- Acad. Cristofor Simionescu
- Acad. Stefan I. Stănescu
- Prof. dr. Liviu Maior
- Prof. dr. Grigore Brâncuș
- Prof. dr. Dan Ghiocei
- Prof. dr. Emil Tocaci
- Prof. dr. doc. Grigore Posea
- Prof. dr. Gheorghe Secără
- Prof. dr. g-ral (rez.) Emil Mihuleac

Colegiul pentru problemele cul-

turii și artei:

- Acad. Eugen Simion
 - Acad. Alexandru Boboc
 - Radu Beligan
 - Grigore Vieru
 - Paul Everac
 - Dinu Săraru
 - Prof. dr. Ion Dodu Bălan
 - Prof. dr. Victor Giuleanu
- Colegiul pentru ideea națională și socială în România:
- Prof. dr. Aurelian Bondrea
 - Prof. dr. Mitropolit Antonie Plă-
 - mădeală
 - Prof. dr. Ioan Scurtu
 - Adrian Păunescu
 - Prof. dr. Ion Rebedeu

- Prof. dr. Ion Popescu
 - Prof. dr. Gheorghe Cazan
 - Prof. dr. Ion Tudose
 - Prof. dr. Tiberiu Nicola
 - Prof. dr. Virgil Constantinescu
- Colegiul pentru doctrine politice și probleme ale relațiilor internaționale:
- Valentin Lipatti
 - Prof. dr. Florea Dudiță
 - Prof. dr. Mircea Nicolaescu
 - Prof. dr. Marin Voiculescu
 - Ion Mărgineanu
 - Dan Lăzărescu
 - Prof. dr. Ion Zară
 - Prof. dr. Constantin Mecu
 - Prof. dr. Marin Nedea
 - Prof. dr. Constantin Vlad

Colegiul pentru problemele sănătății și protecției sociale:

- Acad. Nicolae Cajal
- Acad. Constantin Bălăceanu-Stolnic
- G-ral dr. Gheorghe Niculescu - membru de onoare al Academiei Române

- Prof. dr. doc. Iulian Mincu
- Prof. dr. doc. Victor Ciobanu
- Prof. dr. Caius Traian Dragomir
- Prof. dr. Andrei Firică
- Prof. dr. Dorin Sarafoleanu
- Prof. dr. Ioan Pop D. Popa
- Prof. dr. Stefan Costea
- Prof. dr. Mihai Dumitrescu

Colegiul pentru problemele ju-

- stiției, statului de drept și democrației:
- Acad. Valentin Georgescu
- Acad. Ion Filipescu
- Prof. dr. Vasile Gionea
- Prof. dr. Antoniu Iorgovan
- Prof. dr. Adam Popescu
- Prof. dr. Nicolae Popa
- Prof. dr. Ion Neagu
- Prof. dr. Andrei Popescu
- Prof. dr. Ionel Cloșca
- Prof. dr. Mihai Merfea
- Prof. dr. Mircea Stroia

Director:
Prof. dr. AURELIAN BONDREA

O CARTE PENTRU GENERAȚIILE DE MÂINE

Era oarecum previzibil ca în confuzia vieții cotidiene, recenta carte a domnului Dumitru Popescu, Am fost și cioplitor de himere, să treacă prea puțin observată, tocmai datorită fineței cu care operează într-un domeniu în care, la modă astăzi, se află un instrumentar pătimăș. Este drept că, în contextul opacității de receptare, cartea a beneficiat de o remarcabilă referință, dar și aceasta, din căte ne-am dat seama, avea în vedere mai ales virtuțile compozitionale, indubitatul talent literar al autorului, decât sensul demersului său analitic lucid, pătrunzător, disociativ și care pe alocuri atinge cota paroxistică a autoflagelării. Un prim semn distinctiv al efortului (și reușitei) de obiectivare, de raportare a faptelor analizate nu doar le o stare de spirit, cum ar fi avut tot dreptul să facă autorul, în calitatea lui de participant activ și uneori de inițiator al lor, căt la procesul istoric de ansamblu, la mersul ideilor în desfășurarea lor largă și în intruparea lor imprevizibilă, contradictione, adeseori tragică.

Fapt este că în Am fost și cioplitor de himere avem cea mai adâncă analiză de până acum a stărilor de lucruri, aşa cum s-au desfășurat ele pe parcursul ultimelor cinci decenii în România. Este o carte substanțială, o carte de referință sub-

multiple raporturi - istoric, diplomatic, militar și mai ales psihologic: ea are semnificația spovedaniei unei generații. Spovedania unor învinși? N-ăs zice, atâtă vreme cât exponenții acestei generații găsesc, iată, resurse pentru a-și asuma destinul și a-l analiza în toate ipostazele, cu erorile fundamentale, dar și cu scânteia acelei credințe înalte de mai bine, cu aspirația de a depăși handicapul unui început incert și contorsionat, ca tot ce ține de amestecul brutal al unor forțe exterioare tinzând neîntrerupt spre dominanță, în sfârșit, cu năzuința de a feri istoria românească de toate evenualele capcane ale periferizării. În orice caz, spovedania acestor presupuși învinși dobândește, iată, prin chiar sinceritatea confesării, forța de a se încrusta în memoria colectivă asemenea unor puncte de referință pentru orientarea generațiilor viitoare și prin chiar acest potențial educativ primește acoperire morală.

Este o primă înșuire a cărții. Nu și cea mai de seamă pentru că în contextul și, adeseori, în subtextul analizei faptelor concrete ea reia și propune spre meditație câteva teme fundamentale pentru istoria românească din ultima sută de ani. Prima dintre acestea ar putea fi, dacă pot spune astfel, natura organică a conștiinței noastre naționale. Știu că sintagma ca atare trimită gândul la un paradox. Pare,

CONSILIILE FUNDATIEI "ROMÂNIA DE MÂINE" - CERTĂ VOCATIE SOCIALĂ ÎN PROMOVAREA VALORILOR UMANISTE

CADRU DE AFIRMARE A PRESTIGIULUI BIOLOGIEI ROMÂNEȘTI

Integrat organic în complexa activitate culturală, științifică și de învățământ a instituțiilor de profil din cadrul Fundației "România de Mâine", Consiliul de Științe Biologice, la fel ca și toate celelalte, și-a structurat propria activitate pe acțiuni menite să aprofundeze cercetarea științifică, să-i confere o finalitate socială tot mai accentuată. Este firesc dacă avem în vedere realitatea că această nouă structură nu am conceput-o nică o clipă ca pe un scop în sine, ci ca pe o suplă și eficientă formulă organizatorică, care permite conjugarea cu mai multe rezultate a eforturilor consacrate afirmării biologiei românești și creșterii prestigiului ei național și internațional.

Cuprinzând personalități de marcă din domeniile biologiei și chimiei românești, Consiliul de Științe Biologice oferă un asemenea cadru, permite o înmâncare a preocupărilor, organizarea unor dezbateri utile, a unor schimburi de idei pe problematica cea mai actuală a cercetării științifice, pentru cunoașterea rezultatelor cercetării, a modalităților de valorificare a acestora. Un asemenea deziderat a umărăit, încă de la organizarea sa, Consiliul Științific,

propunându-și să stimuleze activitatea de cercetare științifică și valorificarea acesteia.

Din această perspectivă, nu de mult, a fost organizat Cel de-al VIII-lea Simpozion Național de Cultură de Celule și Tesuturi Vegetale, la care au participat 60 de specialiști din întreaga țară și din Republica Moldova. În cele două zile de dezbatere au fost prezentate 15 referate de sinteză și 27 lucrări științifice, care au fost publicate într-un volum, apreciat de specialiști străini care au intrat în posesia lui.

În acest an (22-23 septembrie), își va desfășura lucrările Cel de-al VIII-lea Simpozion Național de Microbiologie Industrială și Biotehnologie, în cadrul căruia vor fi prezentate 12 referate de sinteză și 60 de lucrări științifice, redactate de 120 de specialiști din România, Republica Moldova, Anglia și Belgia.

Organizarea acestor manifestări științifice, devenite tradiționale, a oferit și, sperăm, va oferi posibilitatea participanților de a prezenta rezultatele cercetării științifice, dar și de a realiza un util schimb de idei și experiență.

Consiliul Științific a pregătit condiții pentru funcționarea, în cadrul Universității "Spiru Haret", a unei Facultăți de Biologie.

Planul de învățământ reflectă tendințele de dezvoltare a biologiei românești pe plan mondial, dar și cerințele societății românești de a forma specialiști cu o înaltă pregătire profesională pentru cercetare, învățământ și producție. În primii trei ani de studiu se va asigura o temeinică pregătire fundamentală, în care o pondere importantă o dețin disciplinele de biologie celulară și moleculară, chimie, programare și calculatoare. Pornind de la concluzia că biologia sfârșitul de secol și începutul noului secol se va baza în mare măsură pe cuceririle chimiei, care în planul de învățământ și-au găsit locul și ponderea cuvenite - disciplinele de chimie anorganică, organică, analitică, fizică, biochimie.

Valorificarea mai eficientă a rezultatelor cercetării științifice reclamă introducerea în planurile de învățământ și în activitatea de învățământ și cercetare a noi discipline de matematici, tehnici de calcul și programare cu un număr corespunzător de ore de teorie și aplicații practice. Disciplinele de biologie asigură pregătirea fundamentală, care să dea posibilitate absolvenților să funcționeze ca profesori de biologie în învățământul gimnazial și liceal (citologie, botanică, anatomie, fiziolgie, microbiologie, genetică etc.), dar să se și inițieze într-un domeniu de cercetare și/sau producție, cum sunt: biologia celulară și moleculară, genetica și biotecnologia, biologia medicală, patologia și protecția plantelor. Unele din aceste domenii de specializare nu se regăsesc în planurile de învățământ de la universitățile de stat (genetica și biotecnologia, patologia și protecția plantelor).

Facultatea de Biologie va avea în rândurile corpului didactic personalități ale învățământului românesc, cunoscute și apreciate în țară și străinătate și care vor asigura formarea unor specialiști cu o pregătire profesională superioară.

■ Prof. dr. Ion ANGHEL,
președintele Consiliului de
științe Biologice

România și l-a asumat în viața internațională din ultimele decenii. A fost, orice s-ar spune, un demers de mare deschidere, în primul rând un demers de autoconștientizare națională și o repudiere a tendințelor de marginalizare, resimțite dintotdeauna în jurul nostru. Să recunoaștem cinstiț, mai cu seamă astăzi, că România ca centru de referință al lumii, cum era în jurul anului 1968, nu este o condiție tocmai de colea, iar această "schimbare la față", efectuată sau numai pe cale de a se produce în ultimii 30 de ani, ar fi minunat să se împlinească, după atâtea tentative, mai mult sau mai puțin reușite, măcar în viitor. Nu întâmplător, paginile cele mai răscolitoare, oadevărată revelație chiar și pentru lectorul obișnuit cu scrierile domnului Dumitru Popescu, sunt cele redactate pe marginea călătoriilor oficiale ale conducerii României în state de pe toate meridianele lumii. Aici resursele narrative sunt imense. La fel și capacitatea tensionării tablourilor percepute într-un registru dramatic, cu evoluții de la sublim la grotesc și viceversa.

În sfârșit, de ce "cioplitor de himere", când himeră poate fi orice? Depinde de substanța pe care i-o atrăbui un vis pentru ca acesta, cum zice Lucian Blaga, să fie mai verosimil decât adevarul. Iar când suntem capabili să-i aducem ofranda sacrificiului nostru asumat până la capăt, poate că un asemenea vis ne însușește și dincolo de moarte; moartea însăși devine un vis. Un titlu mult mai potrivit putea să fie "cioplitor de pisani". Inscriptia în piatră este printre cele menite să dăinuie în fața vicisitudinilor istoriei.

Și tocmai o asemenea înșuire nu se pare dominantă în paginile acestei cărți.

■ Mihai IORDĂNESCU

UNIVERSITATEA SPIRU HARET AUTOEVALUARE ÎN VEDERE ACREDITĂRII ACADEMICE

Universitatea Spiru Haret a fost înființată la 15 ianuarie 1991, odată cu Fundația România de Mâine, ca unitate de învățământ a acesteia și funcționează efectiv începând cu anul universitar 1991-1992.

Cu începere din anul universitar 1992-1993, datorită prestigiului și activității Fundației România de Mâine, s-au creat filiale ale facultăților Universității Spiru Haret în orașele: Alexandria, Bacău, Blaj, Brașov, Caransebeș, Câmpulung Muscel, Cluj-Napoca, Craiova, Iași, Râmnicu Vâlcea, Satu Mare și Vâlcea de Munte.

Universitatea Spiru Haret funcționează integrat, în cadrul Fundației cu cele 25 institute de cercetare științifică și Academia de cultură națională Dimitrie Gusti.

Inființarea și funcționarea facultăților și colegiilor Universității Spiru Haret au urmărit și urmăresc, ca misiune și obiective strategice, în principal, să ofere tinerilor șansa de a-și asigura o pregătire superioară, în condiții de selecție care să permită testarea capacitațiilor și inclinațiilor acestora; să pună accent pe acel specializări pentru care manifestă un interes deosebit și care răspund necesităților actuale și viitoare ale României; să realizeze un învățământ superior dinamic, în măsură să asigure și să integreze operativ, în planuri și programe de învățământ, cuceririle noi, semnificative pe plan mondial, ale cunoașterii și culturii; să militeze pentru interdisciplinaritate în conceperea și desfășurarea procesului de învățământ; să asigure un învățământ formativ, capabil să înarmeze pe viitorii absolvenți cu deprinderile de a-și dezvolta și înnoi continuu orientările pregătirii de specialitate și cele de cultură generală; să se extindă posibilitățile de participare a studenților la modernizarea procesului de învățământ; să valorifice tradițiile înaintate ale învățământului românesc și contribuțiile românești la dezvoltarea științei și culturii; să ofere, pe baza celor menționate anterior, cel puțin pentru anumite domenii ale învățământului, forme complementare sau alternative în raport cu formele tradiționale.

În cei aproape 3 ani de funcționare, Universitatea Spiru Haret a făcut eforturi constante pentru a concretiza, în orientarea și conținutul procesului didactic, principalele obiective strategice. Învățământul din facultățile Universității se caracterizează prin modernitate, dinamism și nivel teoretico-științific ridicat.

Ca structură și organizare, Universitatea Spiru Haret se aliniază principiilor și normelor care reglementează învățământul superior de stat. Acestea se concretizează în Regulamentul de funcționare a Fundației România de Mâine, a instituțiilor și unităților componente.

Universitatea este alcătuită din facultăți, care cuprind la rândul lor filiale, secții și colegii. În prezent, există 21 de facultăți; 10 dintre acestea au filiale în provincie, în total 27 de filiale. În cadrul a 6 facultăți își desfășoară activitatea 15 colegii universitare cu durata studiilor de 3 ani.

În Universitate funcționează următoarele facultăți:

- Medicină, cu o filială la Cluj-Napoca și cu 3 colegii de Asistență Medicală la București, Bacău și Râmnicu Vâlcea;
- Stomatologie, cu un colégiu de Tehnică dentară;
- Farmacie;
- Medicină veterinară;
- Marketing și Comerț Exterior, cu

filiale la Iași, Craiova, Brașov;

- Management Financiar-Contabil, cu filiale la Alexandria, Brașov, Cluj-Napoca, Craiova, Iași, Râmnicu Vâlcea, Vâlcea de Munte și cu colegii de Contabilitate și Comerț la Blaj și Câmpulung Muscel;

- Economie Generală, Cibernetică și Informatică Economică, în prezent cu o singură specializare - Cibernetică și Informatică economică;

- Matematică și Informatică;

- Biologie, cu filială la Râmnicu Vâlcea;

Potrivit Statutului, Fundația are dreptul să acorde, din fondurile sale, burse pentru studenți, pe baza Regulamentului. Numai în acest an universitar s-au acordat burse de merit și burse sociale în valoare de aproape 25 de milioane lei.

La toate facultățile au fost închinate, în proporție de 70-90%, cadre didactice titularizate în învățământul superior de stat, dintre care 30-60% au grad didactic de conferențiar și profesor.

În proporție de 80%, cadrele di-

și a programelor analitice, nivelul înalt de pregătire profesional - științifică a cadrelor didactice constituie premisa de bază în vederea asigurării unui învățământ performant.

Cadrelle didactice sunt incluse în colective de cercetare organizate pe programe, proiecte și teme.

Specificul cercetării științifice în Universitatea Spiru Haret derivă din caracterul integrator al Fundației România de Mâine, ca instituție de

România de Mâine asigură utilizarea întregului venit pentru crearea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a procesului de învățământ, cercetării științifice și activităților social-culturale.

Spațiile de învățământ ale Universității sunt închiriate sub două forme juridice: contracte de închiriere pentru anumite spații folosite în exclusivitate și convenții de colaborare cu instituții de cercetare privind folosirea de laboratoare, amfiteatre, cabinește stomatologice, clinici medicale, școli.

În același timp, s-au obținut Certificatul de urbanism, eliberat de Primăria Municipiului București și toate avizele pentru construcția unui Campus universitar propriu.

Spațiile închiriate au fost amenajate ca săli de curs, seminarii și lucrări practice, fiind dotate cu mobilier propriu. Au fost amenajate și dotate câteva laboratoare ale Universității: laboratorul de genetică, laboratorul de chimie, 11 laboratoare pentru medicină veterinară. Universitatea dispune și de peste 100 calculatoare de mare performanță, inclusiv mijloace soft pentru utilizarea lor, distribuite la București, Craiova, Brașov, Râmnicu Vâlcea etc.

Pentru tipărirea de cursuri, manuale și alte materiale didactice, Universitatea dispune de editura și tipografia Fundației. În anul 1993, au fost tipărite sau multiplicate 41 de cursuri.

Atât pentru procesul de învățământ, cât și pentru cercetare au fost achiziționate microscope, osciloscoape, retroproiectoare, precum și stații de amplificare, camere video, televizoare, videocorder.

În vederea deplasării cadrelor didactice universitare la filialele din provincie ale facultăților ca și pentru anumite necesități ale procesului de învățământ (transport de materiale didactice, cărți, reviste, aplicații practice cu studenții), Universitatea dispune de un parc de mijloace auto.

Universitatea a început amenajarea unei biblioteci la sediul din București, care are în prezent peste 20000 de volume. De asemenea, la ICPE (București) există o filială bibliotecă, cu profil economic, iar în provincie, toate filialele au biblioteci în spații închiriate. Recent, s-a achiziționat un calculator de înaltă performanță pentru bibliotecă. Totodată, Universitatea a încheiat contracte cu Biblioteca Centrală Universitară și cu alte biblioteci, pe baza căror studenți au primit legitimații de acces.

Universitatea Spiru Haret se încadrează în bugetul general de venituri și cheltuieli al Fundației. Partea de venituri a bugetului are ca surse sumele provenite din taxe de școlarizare din activitățile editoriale și tipografice, din realizarea de contracte de cercetare științifică, precum și sume provenind din sponsorizări, dobânzi bancare și cotizații ale membrilor Fundației.

În cei trei ani de funcționare, conducerea Fundației și a Universității a promovat o politică de percepere a unor taxe școlare moderate, mai mici decât la alte universități, similar sau mai mici decât cele practice la învățământul de stat.

Mentionăm că, la începutul anului 1992, Conducerea Fundației a adoptat decizia ca fondul de dezvoltare necesar consolidării Fundației și instituțiilor sale, în primul rând a Universității, să atingă 30% din totalul cheltuielilor. Acest procent este folosit pentru dotarea cu mijloace fixe a învățământului, inclusiv construirea de spații proprii.

Pe baza concluziilor formulate de Comisiile de autoevaluare, la nivelul facultăților și filialelor acestora, aprobate de Consiliile științifice de profil, Senatul, analizând Raportul de prezentare a Universității, în ședința din 20 iunie 1994, apreciază că sunt într-un toate condițiile, prevăzute în Legea privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor, în vederea acordării autorizațiilor de funcționare provizorie pentru cele 62 de specializări din cadrul Universității Spiru Haret.

O instituție de învățământ superior la nivelul exigențelor României de mâine

- Construcții, Arhitectură, Urbanism și Design, cu 2 secții - Arhitectură și Urbanism și Conservare și Restaurare și un colegiu de Topografie și Catastrofa la Brașov;

- Științe Tehnice și Tehnologice, cu filiale la Brașov - specializarea Căi Ferate - și la Râmnicu Vâlcea - specializarea Utilizarea calculatoarelor;

- Geografie-Geoecologie-Turism;

- Istorie-Geografie, cu filiale la Bacău, Blaj, Brașov, Câmpulung Muscel;

- Filosofie și Jurnalistică;

- Sociologie-Psihologie, cu filială la Bacău;

- Pedagogie-Psihologie, cu filiale la Brașov și Vâlcea de Munte și cu 6 colegii de Institutior la București, Blaj, Bacău, Craiova, Câmpulung Muscel, Râmnicu Vâlcea;

- Limba și Literatura Română;

- Limbi și Literaturi Străine;

- Drept, cu filiale la Brașov, Craiova, Iași, Râmnicu Vâlcea și cu 2 colegii de Administrație și Secretariat la Brașov și Râmnicu Vâlcea;

- Muzică;

- Educație Fizică și Sport, cu filiale la Piatra Neamț și Câmpulung Muscel.

În cadrul Universității, învățământul se desfășoară sub două forme: învățământ cu frecvență completă cu durată de 4, 5 și 6 ani, și învățământ cu frecvență parțială, cu durată de 5 și 6 ani.

Administrarea și conducerea Universității Spiru Haret sunt asigurate de Senat, având ca președinte de onoare pe acad. Stefan Milcu, președintele prof. dr. Aurelian Bondra, rector acad. Ion Coteanu și de Biroul Senatului, format din președintele Senatului, rectorul Universității, prorectorii Universității și secretarul științific.

Facultățile sunt conduse de Consiliile științifice de profil, care au calitatea de consiliu profesorale.

În prezent, în cadrul Universității Spiru Haret urmează cursuri un număr total de 16036 studenți. Din aceștia, 7517 sunt înscrise la cursurile de zi, iar 8519 la cursurile cu frecvență parțială.

Admiterea candidaților în Universitate se face pe bază de teste psihologice și de aptitudini și prin examinare orală. Programa disciplinelor de examen este cea stabilită de Ministerul Învățământului.

Calitatea planurilor de învățământ

didactice au titlul de doctor sau doctor docent, unii fiind conducători științifici de doctorat. De asemenea, un număr dintre aceștia sunt membri ai Academiei Române sau ai unor instituții științifice internaționale.

Toate cadrele didactice au, la Universitatea Spiru Haret, statut de personal didactic asociat.

În prezent, Universitatea are 829 cadre didactice, dintre care 614 sunt titularizate în învățământul superior de stat, ceea ce reprezintă 73,9%.

Raportul dintre numărul de studenți și numărul de cadre didactice (variabil de la o facultate la alta) se situează între 35/1 și 5/1.

Planurile de învățământ sunt concepute și elaborate în funcție de standardele învățământului național, acoperă integral cerințele pregătirii viitorilor specialiști, punându-se accentul și pe pregătirea interdisciplinară a studenților.

În planurile de învățământ de la toate facultățile care pregătesc și cadre didactice sunt prevăzute module de pregătire psihopedagogică și metodică (cuprinzând disciplinele: pedagogie, psihologie, sociologie, logică și metodica predării disciplinei de specialitate studiate în învățământul liceal). La unele facultăți, îndeosebi la cele cu dublu profil, este prevăzut, după încheierea celor 8 semestre, un semestrul de activitate pregătitore (de cercetare și redactare) pentru elaborarea lucrării de licență.

Programele analitice sunt elaborate de fiecare titular de disciplină și aprobate de consiliile științifice. Programele analitice sunt puse la dispoziția studenților la începutul anului universitar. Ele sunt concepute în concordanță cu obiectivele planurilor de învățământ, cu dinamica vieții științifice și a procesului continuu de perfecționare a activității didactice-metodice.

La facultățile de științe sociale se acordă o mare atenție oglindirii dinamicii vieții spirituale și a dialogului de idei din gândirea contemporană. În această perspectivă au fost alcătuite și bibliografiile la fiecare program analitică. O parte din aceste programe, tipărite în paginile revistei "Opinia națională" au fost supuse dezbaterei publice.

Calitatea planurilor de învățământ

cultură, știință și învățământ. În vederea organizării și desfășurării cercetării științifice au fost create 25 de institute, coordonate de către un consiliu științific de profil. Ele cuprind toate cadrele didactice asociate, precum și colaboratori externi.

Cercetarea științifică din Universitate are ca obiective strategice: analiza marilor probleme, de interes național, ale societății românești actuale și formularea de soluții și programe de viitor; abordarea direcțiilor de vîrf, prioritare ale științei contemporane; dezvoltarea cercetărilor cu caracter inter și pluridisciplinar; îmbinarea cercetării fundamentale cu cea aplicativă și de dezvoltare; investigarea problematicii științifice solicitate de experiențele modernizării procesului de învățământ din Universitate; asimilarea și valorificarea rezultatelor celor mai recente și mai valoroase ale științei românești și mondiale; atragerea celor mai buni studenți, îndeosebi din ultimii ani, la realizarea temelor și proiectelor de cercetare.

Programul de cercetare se elaborează pe domenii, de către Consiliile științifice, pe baza obiectivelor strategice menționate, ca și prin consultarea cadrelor didactice.

Cercetarea a fost orientată cu prioritate și spre realizarea de tratate, manuale și cursuri, care să răspundă exigențelor actuale ale învățământului.

Valorificarea cercetării științifice s-a realizat și prin simpozioane și sesiuni științifice.

Universitatea, inclusiv unele filiale de facultăți, a început să-și creeze o bază proprie de cercetare, constând din centre de calcul (București, Craiova, Iași, Brașov, Râmnicu Vâlcea, Bacău, Alexandria și) și laboratoare pe specificul unor facultăți (medicină, farmacie, medicină veterinară și). folosind, totodată, și baza materială încărită din cadrul unor institute de cercetare (medicină, profilurile economie, fizică etc.).

Dat fiind că Universitatea Spiru Haret se află la început de drum, cercetările științifice urmează să se dezvolte treptat. Multe din rezultatele obținute se vor face cunoscute, în continuare, prin publicare în Editura și Revista Fundației. Caracterul nonprofit al Fundației

ȘEDINȚA COMUNĂ A CONSILIULUI DE CONDUCERE AL FUNDАȚIEI ROMÂNIA DE MÂINE ȘI A SENATULUI UNIVERSITĂȚII SPIRU HARET

Așa cum am mai anunțat, prin ample relatari publicate în revista noastră, în ultimele săptămâni au avut loc dezbateri în toate consiliile Fundației România de Mâine consacrate autoevaluării facultăților Universității Spiru Haret, în conformitate cu prevederile Legii privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor, în vederea obținerii autorizației de funcționare pentru respectivele facultăți.

Potrivit prevederilor legii amintite, un proces similar de autoevaluare și temeinică pregătire a acreditării academice a avut loc și la nivelul Universității Spiru Haret. În cadrul acestei acțiuni s-a situat ședința de luni, 20 iunie 1994, a Consiliului de conducere al Fundației România de Mâine și a Senatului Universității Spiru Haret. Ședința comună a avut însă la ordinea de zi o problematică mult mai largă decât pregătirea acreditării facultăților Universității. Pentru edificare, publicăm integral ordinea de zi a acestei ședințe comune:

1. Alegerea ca membri ai Senatului Universității Spiru Haret a următoarelor personalități din domeniul învățământului, științei și culturii:
 - Acad. dr. ing. Marius Peculea, secretar general al Academiei Române;
 - Acad. Anghel Rugină, profesor al Universității Spiru Haret, președinte de onoare al Consiliului Institutului de Studii pentru Dezvoltarea Economică și Socială a României, din cadrul Fundației;
 - Acad. N.N. Constantinescu, președintele Asociației Economiștilor din România, președinte al Consiliului și director general al Institutului de Studii pentru Dezvoltarea Economică și Socială a României, din cadrul Fundației;
 - Acad. Vasile Gionea, președintele Curții Constituționale, președinte al Consiliului și director general al Institutului de Științe Juridice al Fundației;
 - Acad. Romulus Vulcănescu, președintele Consiliului de Științe Etnologice al Fundației;
 - Artistul Poporului, Radu Beligan, președinte de onoare al Academiei de Cultură Națională, Dimitrie Gusti;

**Prof. dr.
AURELIAN
BONDREA**

Stimați invitați, stimați colegi, Permiteți-mi să deschid lucrările ședinței noastre. Folosesc termenul de colegi pentru că suntem colegi în Consiliul de conducere, colegi în Senatul Universității și ne vedem foarte des.

Permiteți-mi, înainte de a intra în ordinea de zi, să adresez un salut călduros distinsilor noștri invitați, personalități de seamă ale vieții culturale, științifice și ale învățământului din România, foarte bine cunoscute nu numai în țară, dar și peste hotare, asemenea multora dintre colegii noștri.

Ați văzut, desigur, ordinea de zi; așa cum cere regulamentul, o supunem aprobații. Ordinea de zi propusă, a fost votată în unanimitate.

La primul punct al ordinei de zi - avem alegerea în Senatul Universității Spiru Haret a unor personalități care, astăzi, sunt invitații noștri.

Vă propun pe domnul dr. inginer Marius Peculea, secretar general al Academiei Române. Vreau să vă informez că domnia sa nu este prezent, însă ne-a transmis acordul de a fi membru al Senatului, dar nu numai în mod formal. Aceasta este observația dânsului, cu care suntem de acord. Senatul are nevoie de membri activi, de oameni care să participe efectiv la conducerea acestui instituție. Senatul conduce Universitatea și conform regulilor democratice, aprobat sau nu activitatea acesteia.

Prof. dr. MARIN IVAȘCU: Dați-mi voie, mai întâi, să prezint scuzele domnului academician Marius Pe-

culea, pentru faptul că nu este prezent la această ședință, absență explicată de faptul că, la conducerea Academiei, se definitivează transferuri și, în calitatea de secretar general al Academiei, domnia sa este ocupat cu toate aceste transferuri.

Permiteți-mi să spun câteva cuvinte de prezentare a domnului academician Peculea. Domnia sa a terminat studiile universitare, devenind inginer, la Universitatea din Timișoara, Facultatea de construcții; după aceea, activitatea de doctorand și cea de cercetare a desfășurat-o la Cluj-Napoca. Datorită rezultatelor foarte bune obținute în cercetarea științifică - este unul dintre inițiatorii separării izotopilor, care, în speță, produce apa grea - a avut sarcina de a constitui unitatea de la Râmnicu Vâlcea pentru producerea apei grele; ulterior, capacitatele de apă grea de la Drobeta Turnu Severin au fost dezvoltate datorită ideilor domnului

- Prof. dr. Caius Dragomir, director general al Institutului de Geriatrie, Ana Aslan;

- Acad. Ștefan Ștefănescu, profesor al Universității Spiru Haret;
- Prof. dr. Alexandru Boboc, membru corespondent al Academiei, profesor la Universitatea Spiru-Haret;

- Prof. Ion Kunst-Ghermănescu, președinte al Consiliului și director general al Institutului de Educație Fizică și Sport al Fundației.

2. Aprobarea Raportului de prezentare a Universității și facultăților (cu specializările, filialele și colegele componente) în vederea obținerii autorizațiilor de funcționare, în conformitate cu prevederile Legii privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor.

La ședința comună au participat și au luat loc în prezidiu distinse personalități ale vieții noastre universitare, ale științei și culturii românești academicienii: Radu Voinea, N.N. Constantinescu, Ion Coteanu, David Davidescu, Vasile Gionea, Romulus Vulcănescu, eminentul artist Radu Beligan, profesorul doctor Aurelian Bondrea președintele Fundației România de Mâine, președinte al Senatului Universității Spiru Haret, care a condus lucrările ședinței comune. Au fost, de asemenea, prezenți cunoscutul scriitor Dumitru Radu Popescu, numerosi profesori universitari, titulari ai unor catedre la Universitatea Spiru Haret, la Universitatea de stat din București, precum și la alte instituții de învățământ superior de stat din țara noastră.

Pe baza analizării Raportului de prezentare a Universității și a dezbatelor care au avut loc, Senatul a apreciat că SUNT ÎNTRUNITE TOATE CONDIȚIILE PREVĂZUTE ÎN LEGEA PRIVIND ACREDITAREA INSTITUȚIILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR ȘI RECUNOAȘTEREA DIPLOMELOR, ÎN VEDEREA ACORDĂRII AUTORIZAȚIILOR DE FUNCȚIONARE PROVIZORIE PENTRU CELE 62 DE SPECIALIZĂRI DIN CADRUL UNIVERSITĂȚII SPIRU HARET.

Date fiind importanța problemelor înscrise pe ordinea de zi și a dezbatelor care au avut loc, publicăm extrase din stenograma ședinței.

Peculea.

Deși a lucrat într-un domeniu în care erau implicate foarte multe secrete tehnologice, a publicat o serie de lucrări de primă importanță în cercetarea fundamentală, fapt care a stat la baza alegerii sale ca membru corespondent al Academiei și, apoi, ca om foarte integră, a fost ales și în funcția de secretar general al Academiei Române. În lumea fizicii, îl considerăm un specialist foarte bun și, ca reprezentant al fizicienilor, susțin că din rândul membrilor Senatului Universității noastre să facă parte și domnia sa.

Prof. dr. Aurelian Bondrea: Vă mulțumesc. Cu unanimitate de voturi a fost ales membru al Senatului Universității noastre domnul acad. Marius Peculea.

O altă propunere privește pe domnul acad. Anghel Rugină, profesor la Universitatea noastră, președinte de onoare al Institutului de Studii pentru Dezvoltarea Economică și Socială a României din cadrul Fundației.

Domnia sa are o bogată activitate cu studenții noștri, are lucrări științifice elaborate în cadrul Fundației, lucrări publicate sau aflate sub tipar. Supun la vot. În unanimitate, domnul acad. Anghel Rugină a fost ales membru al Senatului.

Este o mare onoare pentru noi să-l avem pe domnul acad. Anghel Rugină membru al Senatului și doresc să vă spun că, de un an, colaborăm cu domnia sa foarte bine. Este foarte activ în cadrul facultății și cred că își cunoaște foarte bine studenții. La profesorul Rugină nu lipsește nimic de la cursuri, iar sala, mult prea mare pentru cursuri obișnuite, la domnul Rugină devine prea mică. Sunt foarte mulți studenți care nu au

obligația să vină la aceste cursuri dar participă la cursurile domniei sale. A fost nevoie să ținem cursuri și în marea sală polivalentă, pentru că vin și persoane care nu sunt studenți.

Așa cum ați văzut în ordinea de zi, domnul academician N.N. Constantinescu, președintele Asociației Economiștilor din România, președinte al Consiliului și director general al Institutului de Studii pentru Dezvoltarea Economică și Socială a României din cadrul Fundației, este propus să fac parte din Senatul Universității noastre.

Prof. dr. MIRCEA NICOLAESCU: Prea multe nu am de spus, doar faptul că de 45 de ani este cunoscut de toți economiștii. Aș vrea să adaug totuși ceva: în primul rând, la titlurile prezentate să adăugăm și pe cel actual de președinte al Secției de științe economice, juridice și sociologice a Academiei Române. Mai remarc aici faptul că este o mare onoare pentru noi că acad. N.N. Constantinescu se regăsește astăzi printre noi și că va face parte din Senatul nostru. În activitatea didactică și de cercetare, domnia sa a dat dovadă, pe lângă calitățile sale deosebite de profesor și de o înaltă exigență față de sine și față de ceilalți, a dat un exemplu de probitate și de respect și, în special, de o responsabilitate față de soarta țării noastre de la care nu s-a abătut niciodată, ba, dimpotrivă, a fost extrem de curajos în a-și apăra, în condiții grele, poziția sa de om de știință. Aș vrea să-i mulțumesc, ca unul care am fost apropiat de el, pentru tot ceea ce a făcut.

Prof. dr. CONSTANTIN MECU: Nu pot să trec peste acest moment fără să remarc și eu, ca unul din cei

care l-am avut profesor, personalitatea academicianului N.N. Constantinescu. Am învățat de la domnia sa metodologia muncii științifice, dăruirea extraordinară și atașamentul pentru profesie. Este un exemplu de dăruire pentru profesie și un exemplu de omenie cu cei cu care a venit în contact. De aceea, domnul academician este pentru noi o figură luminoasă, constituind pentru secolul nostru ceea ce au fost pentru secolul trecut mari economiști români. Este realmente o cinste pentru Fundația România de Mâine să aibă în rândurile sale o asemenea personalitate de primă mână în domeniul științei economice.

Prof. dr. AURELIAN BONDREA: Vă mulțumesc pentru cuvintele și votul dvs. privind alegerea domnului acad. N.N. Constantinescu în Senatul Universității Spiru Haret.

Propunem, acum, alegerea în Senat a domnului academician Vasile Gionea, președintele Curții Constituționale, președinte al Consiliului și director general al Institutului de Științe Juridice al Fundației.

Prof. dr. ADAM POPESCU: Eu mi-am mai spus părerea când l-am ales pe domnul academician Gionea ca președinte al Consiliului de Științe Juridice. Am să spun acum ceea ce nu am spus atunci. Pentru Senatul nostru nu numai că este o onoare, este și un beneficiu că domnul academician va fi unul din membrii săi. Numărul mare de lucrări științifice, concepția sa despre drept, concepție nouă pe care o introduce și în facultatea noastră. Este un jurișt complet, predă diferite laturi ale dreptului. S-a ocupat de istoria și analiza istorică a dreptului românesc, a rolului dreptului în evoluția poporului român. A demonstrat că dreptatea a existat înainte de justiție. Este unul dintre cei mai mari juriști pe care îi avem.

Prof. dr. AURELIAN BONDREA: Vă mulțumesc pentru votul dumneavoastră privind alegerea ca membru în Senatul Universității a domnului acad. Vasile Gionea.

În continuare, supunem dezbaterea alegerea în Senat a domnului Radu Beligan, Artist al Poporului, președinte de onoare al Academiei de Cultură Națională Dimitrie Gusti din cadrul Fundației noastre.

Prof. dr. ION DODU BĂLAN: Alături de Shakespeare și Caragiale, destinul este unul dintre cei mai mari dramaturgi ai lumii. El îmi oferă prilejul să interpretez acum un rol pe cădul plăcut pe atât de dificil. Rolul de a-l interpreta pe domnul Radu Beligan, rolul celui mai de seamă actor român din ultima jumătate de veac. Este dificil să interpretez acest rol și pentru faptul că toată lumea, la noi și în Europa, știe foarte multe lucruri despre domnia sa. După ce a dat strălucire prin propria personalitate primului teatru al țării, Teatrul Național din București, s-a văzut trecut puțin după scenă pentru a face loc altor actori. Regia are subtilități ei și dedesubturile ei. Sunt fericiți să-i pot sprijini intrarea în Senatul Universității noastre. Motive sunt suficiente: el ne-a pus în contact cu întreaga istorie a dramaturgiei

Pe baza concluziilor formulate de comisiile de autoevaluare, la nivelul facultăților și filialelor acestora, aprobate de consiliile științifice de profil, Senatul Universității Spiru Haret, analizând Raportul de prezentare a Universității, în ședința din 20 iunie 1994, consideră că sunt întrunite toate condițiile prevăzute în Legea privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor, în vederea acordării autorizațiilor de funcționare provizorie pentru cele 62 de specializări din cadrul Universității Spiru Haret.

naționale și universale. Maestrul Radu Beligan nu a fost străin de nici unul din marile roluri ale dramaturgiei, de la poeziile tragic-greci și până la marii dramaturgi contemporani. El a dat dimensiuni noi marilor personaje, create de marii autori dramati. Prin rolurile atât de strălucit interpretate de el, Radu Beligan a biciuit moravurile și nărvurile oamenilor și a contribuit la

Prof. I. D. Bălan

îmbunătățirea morală a societății și a climatului social din toate epociile, care au avut și lucruri bune și rele. Ar mai trebui să vorbim de Radu Beligan ca poet. La domnia sa s-au încorporat în aceeași personalitate atât talentul de artist cât și cel de poet.

Am avut marea fericire să colaborez cu domnul Radu Beligan. Este un om plin de idei, plin de generozitate, de inițiativă și se bucură de stima marilor actori și a spectatorilor. Conducerea Universității Spiru Haret va avea o colaborare fructuoasă cu domnia sa. Nu este vorba numai de ce va face de acum înainte. Am stabilit cu dânsul niște activități culturale de mare ampioare, care ne vor onora și vor îmbunătăți hrana spirituală a poporului nostru. Îl susțin cu toată căldura și prețuirea, cu convingerea că o instituție de prestigiu împrumută din prestigiul cadrelor sale.

Acad. VASILE GIONEA: Iau cuvântul nu ca să susțin candidatura domnului Radu Beligan, pentru că nu are nevoie de aceasta. Am urmărit creația artistică a maestrului încă de la primele aparitii. Nu a fost piesă de teatru interpretată de dl. Radu Beligan la care să nu fiu prezent. L-am apreciat foarte mult, a jucat roluri mici și roluri mari. Important de subliniat este următorul fapt: nu a fost actorul unuia sau a două roluri, ci, de fiecare dată, în fiecare rol a fost cu totul deosebit. Dintre toți actorii noștri, de căteva decenii încocace - să nu se supere alții pentru care am aprecier - mi se pare cel mai intelligent dintre ei și de o mare subtilitate. Astăzi am dat, pentru întâia dată, mâna cu dânsul. Sunt convins că îl veți vota cu dragă îninișă și îi urăm succes deplin în cadrul Senatului acestor Universități.

Prof. dr. AURELIAN BONDREA: Vă mulțumesc pentru unanimitatea prin care ați aprobat că domnul Radu Beligan, Artist al Poporului, să facă parte din Senatul nostru.

După cum știți, avem o Academie de Cultură Națională care se numește Dimitrie Gusti. Domnul Radu Beligan este președintele de onoare al acestei instituții. Prin alegerea domniei sale, suntem convinși că vor spori mult prestigiul și activitatea acestei instituții.

În continuare, propun alegerea ca membru în Senat a domnului academician Romulus Vulcănescu, președintele Consiliului de Științe Etnologice al Fundației.

Prof. dr. VIRGIL CONSTANTINESCU: Sigur că domnul acad. Vulcănescu nu are nevoie de susținere propunerii, lucrările domniei sale vorbesc de la sine și pledează pentru alegerea în Senatul Universității. Dar, ar fi un gest de impolitețe dacă nu aș spune că domnia sa vine aici cu bogate cunoștințe în domeniul sociologiei românești, începută de școala lui Dimitrie Gusti, vine cu acea încărcătură culturală atât de necesară tinerei generații. Se știe că sociologia traversează momente de criză, că are mare nevoie de animatori de prestanță, de autoritate. Tânără generație, de fapt, aşteaptă de la generațiile ceva mai bătrâne, care au crescut în tradițiile valoroase ale culturii românești și au adăugat ceva nou în cultura românească, să le facă mai bine cunoscute. Domnul profesor Vulcănescu predă un curs cu mare audiție la studenți. În efortul de a face cercetări interdisciplinare, prezența domniei sale este absolut necesară.

Prof. dr. AURELIAN BONDREA: Mulțumesc pentru alegerea domnului prof. Caius Dragomir și trecem în domeniul istoriei, propunând alegerea domnului academician Ștefan Ștefănescu.

Prof. dr. GH. IONIȚĂ: Consider că alegerea domnului acad. Ștefan Ștefănescu este foarte importantă. Domnia sa predă cursul de Istorie

Fundației România de Mâine.

Prof. dr. VICTOR CIOBANU: Îmi face plăcere să iau cuvântul în legătură cu această propunere, pentru că îl știu pe domnul profesor Caius Dragomir de multă vreme, din perioada când candida pentru o burșă de studii în America, unde a făcut stagiu cu succes, pe un drum pe care a mers unul din marii noștri cercetători care a primit Premiul Nobel, George Palade. Îl prevedeam de atunci o carieră de om de știință. Evenimentele de acum cinci ani l-au propulsat pe arena politică, până la a candida la funcția de președinte al țării. Totuși, nu a abandonat activitatea medicală, a preluat și conduce Institutul de Geriatrie, fapt ce l-a făcut să fie mai aproape de știință fundamentală. Are o pregătire deosebită și mă bucur că este propus să fie membru al Senatului nostru.

Prof. dr. AURELIAN BONDREA: Mulțumesc pentru alegerea domnului prof. Caius Dragomir și trecem în domeniul istoriei, propunând alegerea domnului academician Ștefan Ștefănescu.

Prof. dr. GH. IONIȚĂ: Consider că alegerea domnului acad. Ștefan Ștefănescu este foarte importantă. Domnia sa predă cursul de Istorie

Prof. dr. Victor Ciobanu

medievală a României și are în perspectivă un curs de demografie. Este unul din profesorii activi ai facultății și universității noastre. Are o contribuție deosebită la istoriografia românească. A condus, anii în urmă, Institutul de istorie Nicolae Iorga. A fost, mulți ani, decan al Facultății de istorie din București. Bazându-mă pe contribuția sa, pe plan național, pe străduința pentru respectarea adevărului istoric și pe ceea ce reprezintă pentru Universitatea noastră, susțin propunerea făcută.

Prof. dr. AURELIAN BONDREA: Mulțumindu-vă pentru alegerea domnului acad. Romulus Vulcănescu, trecem la domeniul medicină. Propun pe domnul prof. dr. Caius Dragomir, director general al Institutului de Geriatrie Ana Aslan. Domnia sa nu este aici fiind ocupat la Ministerul de Externe. Va primi o funcție la Paris, cea de ambasador al României în Franța. Va colabora cu noi și la Paris, unde suntem precaz de a înființa o filială a Fundației România de Mâine. În Franța, precum și în alte țări. Mulți intelectuali din Franța doresc ca Fundația noastră să aibă acolo o filială. Prin prezența sa la Paris, domnul Caius Dragomir va fi și reprezentantul

Prof. dr. ION TUDOSESCU: Susțin această propunere din două motive: în primul rând, pentru că este unul din cadrele noastre de prestigiu și, în

al doilea rând, este unul dintre primii profesori care au predat filosofie după cei 45 de ani de dictatură. A vrut să predea un curs de filosofie contemporană despre care se vorbea numai la modul critic și a avut curajul să vadă necesitatea și să predea un asemenea curs. A publicat numeroase studii și a participat la multe congrese internaționale în acest domeniu. Pentru aceste considerente, cred că este suficient de argumentat să facă parte din Senatul Universității Spiru Haret.

Prof. dr. AURELIAN BONDREA: S-a votat în unanimitate și această propunere. Din domeniul educației fizice și sportului, propunem pe domnul prof. Ion Kunst-Ghermănescu, președinte al Consiliului și director general al Institutului de Educație Fizică și Sport al Fundației.

Prof. N. TEODORESCU: Îmi revine cinstea de a prezenta o personalitate a lumii sportului care, în aceste zile, a arătat că poate face cunoscută România în lume. Domnul profesor Kunst-Ghermănescu este într-adevăr o personalitate, mulți dintre dumneavoastră nu aflăt acum pentru prima dată că este membru al Comitetului Internațional Olimpic, vicepreședinte al Comitetului Național Olimpic, este antrenor emerit și are o deosebită activitate în domeniul handbalului. Sunt convins că în cadrul Senatului va aduce o contribuție însemnată.

Prof. dr. AURELIAN BONDREA: În unanimitate, domnul prof. Ion Kunst-Ghermănescu a fost ales membru în Senat.

Cred că sunt în asentimentul dumneavoastră să mulțumim personalităților care, de astăzi, sunt membri ai Senatului Universității Spiru Haret, pentru faptul că au acceptat să facă parte din acest proiect științific de învățământ. Este o onoare pentru noi și suntem convinși că, prin aceste alegeri, nu numai că a crescut competența forului care conduce Universitatea, dar a crescut și răspunderea noastră, a tuturor, pentru că nu avem dreptul să ne prezentăm în fața țării cu o Universitate oarecare. De la început ne-am propus să facem învățământ de calitate. Ne dorim și ne-am dorit să avem o Universitate cu o înaltă înțună științifică și didactică, să dăm țării absolvenți bine pregătiți. Numai așa putem considera că ne-am îndeplinit misiunea.

Vom merge, în zilele următoare, în fața unui Consiliu aprobat de Parlament și nu cerem altceva decât să se constate valoarea acestei instituții, să se aprecieze dacă Universitatea noastră corespunde cu autoevaluarea pe care ne-am făcut-o noi astăzi, dacă suntem demni de a crea și dezvolta această instituție de învățământ superior. Cine își asumă o asemenea răspundere, trebuie să înțeleagă că nu este o răspundere ușoară. De instituțiile de învățământ din România, așa cum au fost și cum vor continua, de rezultatele acestor instituții va depinde, în ultimă in-

Acad. Vasile Gionea

stanță, rezolvarea marilor probleme ale țării. Intelectualii români au demonstrat și până acum că nu au făcut școală prostă, că școala românească a fost la înălțime. Această recunoaștere s-a dovedit și cu prilejul marilor congrese interne și internaționale, și recent, la Forumul Crans-Montana. Ne mândrim - și avem cu ce ne mândri -, dar nici o școală nu se oprește la ceea ce a făcut. Important este ce avem de făcut și noi. Ca instituție de învățământ, știință și cultură ne-am propus obiective mari. Dorim să le realizăm. Nu le putem realiza decât dacă punem toți mintea la contribuție, dacă ne înăpărим misiunea pe care o avem fiecare. Suntem convinsi - subliniez încă o dată - că prin alegerea acestor mari personalități ale învățământului, științei și culturii românești se vor pune în valoare și mai puternic înseși tradițiile pe care le are școala românească. Încă o dată, mulțumesc noilor membri ai Senatului, care se alătură la efortul comun pe care îl face Fundația România de Mâine.

Trecem la al doilea punct al ordinea de zi. Cred că a fost citită prezentarea Universității Spiru Haret. Este un Raport care, practic, sinteticizează rapoartele de autoevaluare ale facultăților, ale filialelor, ale colegeilor din cadrul Universității.

Prof. dr. Gh. PETRESCU - Brașov: Ca prodecan al Filialei, al celor două facultăți - Facultatea de management financiar-contabil și, respectiv, de marketing și comerț exterior de la Brașov, ca dascăl și om de știință voi spune doar câteva cuvinte. Este un Raport care prezintă imaginea noastră a celor chemați să ne acorde aprobare provizorie de funcționare, pentru ca apoi, pe baza muncii concrete, să obținem acreditarea. Doresc să subliniez punctele forte ale Raportului: redactat într-o formă deosebit de concisă, conceput într-un mod foarte ordonat pe probleme mari ale învățământului, îmbinând într-un mod judicios obiectivele esențiale ale activității Fundației, respectiv munca de învățământ cu

(Continuare în pag.6)

ȘEDINȚA COMUNĂ A CONSILIULUI DE CONDUCERE AL FUNDAȚIEI ROMÂNIA DE MÂINE ȘI A SENATULUI UNIVERSITĂȚII SPIRU HARET

(Continuare din pag.5)

cea culturală, însorită de latura lor socială. Foarte puțin sunt subliniate faptele bune. Cred că, fără îz de laudă, trebuie să fie prezentat ceea ce este caracteristic în munca noastră: o muncă pentru conținut, o muncă pentru calitate, o muncă pentru propagarea tradiției învățământului de înaltă clasă. Este un lucru extraordinar de important și am înțeles din prezentarea făcută, importanța deosebită a tradiției românești în învățământ. Ar fi o mare greșală, să nu o punem în fața studenților noștri și a comisiei. Tânăr cont că în Raport latura nonprofit este bine evidențiată, că preocupările pentru viitor sunt bine subliniate, susțin ca Raportul să fie aprobat în forma supusă atenției noastre.

Prof. dr. M. NICOLAESCU: Consider Raportul ca fiind corespunzător și bine orientat pe problema de bază. Vreau să fac câteva sugestii pentru îmbunătățirea lui. În enumerarea obiectivelor strategice ale cercetării științifice să se completeze cu: analiza marilor probleme de interes național și de interes internațional, problema tranziției din țara noastră și a poziției pe care o va ocupa țara în viitorii ani în contextul european. Multe din experimentele făcute în țara noastră au valoare internațională. Avem în vedere aspecte concrete. De exemplu, la cursurile de drept, postura nouă a dreptului internațional, obligația și valoarea normei internaționale și obligativitatea lor de a fi transpusă în legile țării, nu mai vorbesc de economie, concret de comerțul exterior și de relațiile internaționale, locul pe care îl ocupă România și cum își reprezintă interesele în Europa. Cred că trebuie subliniat că activitatea de cercetare cuprinde și cadre care nu sunt neapărat cadre didactice ale Universității; este foarte bine că am reușit să adunăm în jurul Fundației și al Institutului de relații internaționale, cadre cu mare experiență diplomatică, care nu sunt cadre didactice și cred că trebuie menționat și lărgit acest aspect și implicarea Fundației în dezbaterea problematicii cu care ne confruntăm. De asemenea, cred că trebuie relevată și atragerea unor colaboratori care lucrează în alte instituții. În cadrul Institutului de relații internaționale, lucrăm foarte bine cu cei

de la instituțile de la Academia Română, cu cel de la Centrul de informații ONU, într-o împreună dezbatere și le publicăm. Aș vrea să mai sugerez ca între temele care sunt în preocupările Fundației noastre să se releve unele lucrări în curs de apariție. Avem două lucrări ale

Radu Beligan

Institutului de relații internaționale, una la începutul anului viitor, "România și anul 1968" și a doua, "20 de ani de la semnarea Actului final de la Helsinki".

Prof. dr. CONSTANTIN MECU: În legătură cu scopul nepatrimonial al Fundației. Mi se pare că sunt două lucruri deosebite: patrimoniul propriu și obiectivul patrimonial. Legea acreditarii nu conține nici un cuvânt despre patrimoniul Universității, ci vorbește de baza materială. De aceea, să spunem în Raport baza materială acolo unde

se zice patrimoniu. Argumentul vine și de la Legea fundațiilor din 1924, care vorbește despre scopul nelucrativ și patrimonial. În Legea învățământului și Legea acreditarii se vorbește doar despre instituții de învățământ nonprofit, nonpatrimonial. Deci, propunerea mea este să înlocuim cuvântul patrimoniu cu baza materială.

A doua chestiune privește planurile de învățământ. La capitolul respectiv să adăugăm: "La facultăți, sau la unele facultăți, se află și unele planuri de învățământ de tranziție, acolo unde a fost cazul".

Domnul prof. AURELIAN BONDREA: Avem avantajul că domnul prof. Vasile Gionea, președintele Curții Constituționale, membru al Senatului nostru, este aici și ne-ar putea lămuiri.

Acad. VASILE GIONEA: Noțiunea de patrimoniu are un caracter economic, dar și juridic. Patrimoniul, din punct de vedere juridic, este totalitatea activului și pasivului și nu poate să existe persoană juridică fără patrimoniul. Este un element de existență, de aprobare. Prin urmare, când folosim cuvântul patrimoniu să-l înțelegem ca atare. Cu scop nonlucrativ sau nonprofit. Nonprofit nu mă deranjează, dar sună contabilicește. Putem să folosim această noțiune de nepatrimonial. Un exemplu. Teatrul, opera sunt instituții cu scopuri nepatrimoniale, scopul lor este cultural. Îi ajută faptul că vând bilete și își acoperă o parte din cheltuieli, deși scopul lor nu este un scop patrimonial, ci un scop cultural. Aceasta este scopul ultim și aceasta îl deosebește de celelalte

societăți comerciale, care au scop lucrativ și patrimonial. Putem să menținem expresia nepatrimonial. Dar trebuie să o deosebim de patrimoniul ca totalitate a activului și pasivului.

Acad. N.N. CONSTANTINESCU: Eu sunt de acord cu domnul prof. Gionea, dar să ne plasăm într-o situație concretă. În material, în unele locuri, poate rămâne patrimoniul. Acolo unde vrem să spunem că scopul este nelucrativ trebuie spus ca atare. În Statutul Fundației, în mod expres, se spune nonprofit. Unde este vorba de nonprofit și nelucrativ să folosim acești termeni.

Acad. ION COTEANU: Aș vrea să vă spun că acest Raport este, de fapt, sinteza lucrărilor de la fiecare dintre facultățile noastre. Acestea au fost coordonate, aşa cum cere Legea acreditarii. Din acest punct de vedere, eu cred că ați observat că Raportul are o formă bine determinată, și o structură clară pe capitulo și subcapitulo.

A doua chestiune. Fără îndoială, se poate să revedem, dacă dumneavoastră veți fi de acord, în sensul de a dezvolta Raportul prin indicarea unor teme științifice. Dar numai dacă ele există în dosarele facultăților respective. De asemenea, se poate accepta ideea de a colabora cu oameni din afară, din cercetare. Aceasta cred că se poate trece în Raport. Vă rog să fiți de acord să punem în loc de nepatrimonial, nonprofit și, cu aceasta, să închidem orice echivoc.

Prof. dr. AUGUSTIN GÂRBEA: S-a ridicat problema noțiunii de pa-

tronial și nepatrimonial. Actul juridic care atestă existența noastră juridică, emis de Judecătoria Sectorului I, în virtutea Legii fundațiilor din 1924, cuprinde acest termen de nepatrimonial. Deci baza existenței noastre este prină în această hotărâre. În Raport, termenul nepatrimonial, acolo unde poate fi evitat să fie, dar să rămână acest termen nepatrimonial.

Prof. dr. I. DIACONESCU: Vă rog să acordați încredere juriștilor care au colaborat la redactarea acestor documente, așa cum se acordă încredere filologilor și celorlați specialiști care au conlucrat la acest material. Nu ne putem juca cu cuvintele. Domnul Gionea a explicitat, în spiritul legii, conținutul noțiunilor nonprofit și nepatrimonial.

Prof. dr. AURELIAN BONDREA: Să încheiem acest capitol. Sperăm ca acest Raport să nu ajungă pe mâna unor oameni neprincipuți, ci pe mâna unor oameni de învățământ, unor specialiști. Altfel, nu mai terminăm niciodată. Chiar și legi aprobate de Parlament, hotărâri aprobate de Guvern mai au lipsuri, de aceea, s-a înființat Curtea Constituțională care, dacă constată neconcordanțe cu Constituția, obligă Parlamentul sau Guvernul să aducă corecturi. Pentru că avem avantajul de a funcționa într-un stat de drept, să lăsăm pe cei în drept să ne judece, în lumina Constituției, în lumina Legii din 1924, a Legii acreditării și să hotărască.

Noi stim că de la înființare suntem o Fundație nonprofit. La noi, salarizarea se face în concordanță cu legile statului. Salarizarea profesorilor se face coordonat cu salarizarea din învățământul de stat, salariile celorlați se plătesc la nivelul instituțiilor publice nonprofit. Contabilitatea noastră este o contabilitate a organizațiilor obștești, nu este o contabilitate a organizațiilor comerciale și toate formularile după care se face contabilitatea sunt primite de la Ministerul de Finanțe. Ministerul de Finanțe ne-a recunoscut că suntem nonprofit. Poate cineva să spună că facem comerț! Or fi și instituții de învățământ care fac comerț, dar acelea nu pot să fie și nu sunt instituții de învățământ, știință și cultură, ele își urmează scopul lor de a obține profit, ceea ce noi nu facem aici. Eu sunt convins că și la Consiliul pentru acreditare, aprobat de Parlament, există juriști și economisti. Ei își vor spune punctul de vedere. Am ascultat pe domnul prof. Gionea și cred că trebuie să avem încredere în cele spuse de domnia sa. Cu aceasta să încheiem discuția.

Dacă toată lumea este de acord cu cele spuse de domnul rector Ion Coteanu, vom îmbunătăți acest Raport cu propunerile dumneavoastră. Îl supun la vot cu această observație.

Toți cei prezenți la ședința comună au votat pentru aprobarea Raportului de prezentare a Universității Spiru Haret.

surplus, ea nu va putea fi niciodată cu adevărat dependentă din punct de vedere economic. Siguranța și securitatea alimentară constituie obiectivul esențial care se cere distrus din orice concepție națională de guvernare. Dacă nu vom avea produse industriale, dar vom avea alimente în surplus, nu vom putea fi dependenți; în lumea a treia nu pot fi inclusi decât cei ce nu-și pot produce prin mijloace proprii hrana.

4. Pentru a ajunge la starea dorită, pentru ca alii să ofere produse agroalimentare competitive pe piața românească, prețurile interne trebuie să fie mai mari decât cele externe. Atât timp cât prețurile interne sunt mai scăzute decât ale celor de la graniță, respectiv cele "externe la frontieră" - așa cum formulaază autorii strategiei - nu vom fi pe placul concurenței străine. În fond, ei afirmă clar faptul că "natura puternic distorsionată a întregului sistem al prețurilor și subvențiilor" constă în

UN RAPORT MENIT SĂ ÎNFEUDEZE ROMÂNIA (II) "STRATEGIE PENTRU TRANZIȚIA ÎN AGRICULTURĂ"

Așadar, prevederile Raportului principal, elaborat de F.M.I., Banca Mondială, Comunitatea Europeană - programul PHARE, U.S.A.I.D. etc., nu ne sunt prea favorabile, când guvernului român î se cere expres, cum ilustram în partea întâi a articolului nostru: să spargă structurile de monopol ale comerțului cu produse agricole; să privatizeze fermele de stat,

AGROMEC-urile și, în genere, sistemul din amonte și avalul agriculturii. Ce comentarii se pot face pe seama acestor recomandări imperativ-ordonate din exterior pentru strategia tranziției în agricultura românească?

Spațiul restrâns de care dispunem nu ne permite decât referiri telegrafice menite să descrie sumar ceea ce se afilă în spatele acestor "contri-

buții dezinteresate" de ajutorare a României.

1. În ce privește liberalizarea prețurilor la produsele agricole vom arăta următoarele: prețurile la produsele agroalimentare au crescut în România ultimilor ani de peste 120 de ori și astăzi, practic, ele sunt sufocante pentru bugetele de familie; cheltuielile pentru alimente dețin în structura bugetelor de familie cca. 70% în România, față de 15-25% în țările occidentale; a susțin că în România se consumă prea multă carne, care și-a sporit ponderea în buget în defavoarea legumelor este o afirmație nu numai neadeverată, dar și cinică; cu alte cuvinte - ar fi, zice-se, mai bine să consumăm masă verde și legume și nu carne și lapte; oricum dezechilibrul proteic al consumului alimentar în România a fost evident înainte de 1989, iar astăzi s-a adâncit; a acuza

lipsa consumului de fructe și zaharoase, care sunt, chipurile, substituite de carne, este o aberație.

2. Orice țară din lume are ca prim obiectiv politic strategic autoaprovisionarea și autosuficiența cu produse agricole; prin condițiile sale pedo-climatic și economice, România nu poate să-și propună numai autoaprovisionarea, ci și exportul de produse agricole; pământul românesc nu este un desert. A susțin că autoaprovisionarea este o greșală și a invoca avantajele comparative nu face decât să apară cu claritate scopul celor ce au elaborat respectiva strategie.

3. Scopul organismelor internaționale îl constituie transformarea României într-o țară dependentă și într-o piață de desfacere pentru țările dezvoltate. Prima cale spre instaurarea dependenței unui stat o constituie lipsa de produse alimentare. Dacă România își va asigura permanent resursele de hrانă și va avea și

VIITORUL ca obiect al cunoașterii

(Continuare din pag.1)

Nu poate fi linișitor adevărul că o asemenea stare de spirit se întâlnește nu doar în România. Recent, o publicație americană de politică externă constată că în Europa Centrală și de Est, ca și în țările din fostă URSS, "oamenii sunt profund pessimisti în ce privește progresul reformelor în general și modul în care ei vor fi afectați. Potrivit Eurobarometrului '93, un studiu efectuat de firmele Gallup și Pentor pentru sondarea opiniei publice, 71 la sută din est-europeni consideră că economia lor s-a înrăutățit în anul 1992; 60 la sută au spus că viața lor s-a înrăutățit; doar 17 la sută vedea semnele unei ameliorări. Nemulțumirea publică față de lumea postcomunistă a devenit un lucru comun; 39 la sută din polonezi afirmă, în prezent, că o duseau mai bine sub vechiul regim, în timp ce numai puțin peste jumătate din cei intervievați consideră că democrația <<s-a înstăpânit>>. Două treimi din unguri consideră că țara lor a <<porosit într-o direcție greșită>>, în timp ce doar 18 la sută consideră că lucrurile stau mai bine în sistemul actual, 53 la sută susțin că situația era mai bună sub comunism".³

În opinia revistei americane, "dacă sondajele de opinie sunt un element de măsură precis, veștile încurajatoare constau din faptul că sentimentul public se opune întoarcerii înapoi. Dar, de asemenea, există multe dovezi de descurajare, chiar și în cele mai avansate state, precum și o senzație tot mai puternică, după prima rundă de reforme, că sunt necesare noi idei și noi abordări pentru a continua transformarea".⁴

Așadar, și alii din afară - nu conțină din ce considerente - atrag atenția asupra necesității unor noi idei și noi abordări care să contribuie la clarificarea problemelor tranzitiei. În ce ne privește - așa cum am subliniat și la o recentă ședință a Consiliului Științific al Institutului de Studii pentru Dezvoltarea Economică și Socială a României, din cadrul Fundației România de Mâine, ne propunem cercetarea aprofundată și responsabilă a problemelor fundamentale ale țării în condițiile actuale.

Este evident că pe măsura exigențelor sfârșitului de mileniu și în contextul civilizației lumii contemporane, unul din obiectivele cercetării și analizei, al schimbului căt mai larg de opinii îl reprezintă chiar definirea conceptului de tranzitie în contextul României de azi și din perspectiva interesului național, pentru viitorul poporului român. Se înțelege că nu

este vorba despre discuții abstracte, scolare în legătură cu un asemenea concept sau cu întreaga problematică a tranzitiei către orizonturi căt mai lăpide conturate, ci despre nevoia imperioasă de a contribui la clarificarea conținutului și strategiei unor reforme successive pentru valorificarea optimă a patrimoniului național, material și uman, în folosul populației țării. Un bogat plan tematic - de analize teoretice și evaluări practice privind economia, sistemul democratic pluralist, statul de drept și instituțiile sale, regimul proprietății, funcțiile științei, culturii și învățământului, coordonatele politicii externe, evoluția stării națiunii - urmează a fi transpus, prin efort de gândire și creație în lucrări de sinteză, în volum de studii și cercetări care să ofere concluzii și soluții în cele mai diverse domenii de activitate.

Averi, în această privință, exemplul stimulativ și demn de urmat, al multor înaintași iar în acest context se cuvine să aminti activitatea și opera lui Dimitrie Gusti care, într-o altă etapă "de tranzitie" a României de după primul război mondial a fondat și condus Institutul Social Român, a căutat să explice pragmatic raporturile dintre ceea ce el a numit "realitate, știință și reformă socială", în serviciul și explicarea cărora să se unească personalitățile creative din toate domeniile gata să lucreze neobosit în interesul țării, ferindu-se să se izola elitist

și a se transforma într-un "sindicat de vanități" și titluri, cum scria marele fondator de școală de gândire.

Astăzi, ca și atunci, dar dispunând de o moștenire materială și umană, științifică și culturală mult îmbogățită de contribuția tuturor generațiilor de până aici, cercetătorii din cadrul Fundației România de Mâine ca și din afara ei se unesc pentru a găsi "un răspuns la nedumeririle clipei". Exprezia apartine lui Tudor Vianu, care, într-un curs de filosofia culturii, făcut la propunerea lui Dimitrie Gusti în cadrul Universității din București, adresându-se studenților săi, le spunea: "Noi trebuie, luând contact cu marile probleme care ne privesc de aproape, să devinem oameni de inițiativă și să intervenim activ. Ce ne va conduce, ce trebuie să ne conducă în efortul acesta? Mai întâi, credința în știință, în puterea și eficacitatea rațiunii omenești. Apoi iubirea de oameni și patriotismul, hotărârea de a veni în ajutorul semenilor cu care împărtim moștenirea același trecut și aspirațiile către același viitor...".⁵

Este o pledoarie și un îndemn pe care înțelegem să ni le înșușim ca parte componentă, organică a procesului de învățământ din cadrul Universității Spiru Haret, a activității științifice din cadrul Institutului recent creat, a însăși rațiunii de a exista a Fundației România de Mâine.

1) Bertrand de Jouvenel, *Progresul în om. Contribuții la o critică a civilizației puterii*, Editura Politică, București, 1983, p. 410.

2) Ibidem, p. 408.

3) "Foreign Policy", nr. 94 din 1994, articolul "Clintoéconomie" pentru Est.

4) Ibidem.

5) Tudor Vianu, *Studii de filosofia culturii*, Editura Eminescu, București 1982, p. 353.

RENAȘTE O IMPORTANTĂ TRADIȚIE ROMÂNEASCĂ

(Continuare din pag.1)

Una din ședințele seminarului internațional a fost prezentată de dl. Adrian Năstase, președintele Camerei Deputaților, care a subliniat rolul și importanța Curții Constituționale a României în realizarea democrației și a statului de drept. În ultima zi, cca mai mare parte a participanților la seminarul internațional au efectuat o excursie până la Castelul Bran, oprindu-se apoi la Sinaia, unde au vizitat castelul Peleș și Pelișor. La primirea și la căzarea oaspeților, în organizarea contactelor lor, Curtea Constituțio-

nală a României a fost sprijinită de Ministerul de Externe printr-un personal calificat. Majoritatea delegaților străini, ca de altminteri și a participanților români, au declarat că Seminarul Internațional de la București a fost o reușită. În seara zilei de 9 iunie, a fost organizată o conferință de presă la care au acordat interviuri domnii La Pergola și Robert Badinter care și-au exprimat și de astă dată satisfacția pentru primirea ce li s-a făcut, pentru nivelul comunicărilor prezentate, ca și al discuțiilor care au avut loc. Unul dintre ziariști l-a întrebat pe dl. La Pergola cum de a ales tocmai Bucureștiul pentru organizarea simpozionului. Răspunsul a fost prompt,

căm pentru că avem alte condiții - înseamnă că natura, solul și clima din România sunt conservatoare și anti-reformiste; F.M.I. este necesar să intervînă urgent și să impună condiții pedoclimatice la nivel mondial; ploaia să vină numai când dorește F.M.I. pentru a nu depăși media mondială a precipitațiilor; soarele să strălucească conform prescripțiilor F.M.I. etc.

În fapt, dacă prețurile noastre ar fi mai mari și noi nu am interveni, nici F.M.I. și nici Banca Mondială n-ar avea nimic de zis pentru că Piața Comună și-ar putea desface supraduproducția agricolă în România și nu ar mai avea probleme cu cotele pe țări la fructe, struguri, vin, cereale, unt etc.

5. A susținut într-un material cu asemenea pretenții că nu se pot calcula costurile de producție, că nu este cazul să se facă investiții, că nu sunt necesare operații și activități complexe, că nu se cer evaluate fermele înainte de privatizare, că nu se poate să se pună condiții la viitorii cumpărători - nici pentru poluarea și nici pentru vân-

ă în sensul că în România funcționează o Curte Constituțională foarte distinsă, deși nu are o experiență decât de 2 ani.

- Plus marea tradiție pe care se sprință la noi o asemenea instituție democratică; atât și o evocări pe scurt și în legătură cu învățământul universitar juridic din România, cu care a conlucrat din totdeauna?

- Într-adevăr, România încă de pe vremea lui Cuza a avut un bun învățământ juridic superior care a fost strălucit, fiind ilustrat, îndeosebi în secolul al XX-lea, de mari personalități, cunoscute și peste hotare prin lucrări de specialitate și prin participări frecvente la concurse internaționale. Aceste fir valoric al școlii juridice românești n-a fost niciodată întrerupt, el situându-și originile, cum spuneam, în două jumătate a secolului al 19-lea. Învățământul juridic românesc s-a afirmat din ce în ce mai puternic și a strălucit literalmente de la începutul acestui secol și până în anul 1945, după care, în perioada dictaturii comuniste, nu s-a mai bucurat de grija puterii politice și executive, fiind înfeudat dreptului sovietic. După revoluția din 1989 s-a reînnodat firul istoric al învățământului juridic românesc și se continuă astfel tradiția întreruptă după al doilea război mondial.

La ora actuală avem un mare număr de juriști ale căror lucrări de specialitate s-au impus nu numai pe plan intern, ci și pe plan extern. La toate congresele, conferințele și simpozioanele internaționale, juriștii români s-au remarcat prin seriozitate, prin profunzime, astfel încât numele lor este cunoscut nu numai în toate țările europene, ci și dincolo de ocean. Așa se și explică de ce juriștii români, fie ei profesori universitari, magistrați, procurori sau avocați, sunt invitați la toate reuniunile internaționale.

- Cine și în ce condiții poate candida pentru demnitatea de judecător la Curtea Constituțională a României?

- Cum bine se știe, Curtea Constituțională a României este o instituție nouă creată prin Constituția din 1991; ea a luat ființă și a început să se organizeze la 6 iunie 1992. Pentru a ajunge judecător la Curtea Constituțională, atât Constituția României, cât și Legea de organizare nr. 47 din anul 1992 cere îndeplinirea următoarelor condiții: candidatul să aibă cel puțin 18 ani de activitate juridică efectivă ca magistrat, procuror, avocat sau profesor în învățământul juridic superior și să aibă o înaltă pregătire juridică. Această condiție de competență a fost înțeleasă în sensul că un judecător la Curtea Constituțională trebuie să aibă doctoratul în științe juridice și lucrări juridice tipărite.

■ Si-ntr-adevăr, toți cei 9 judecă-

tori ai Curții Constituționale îndeplinesc aceste condiții.

- La ora actuală, pe lângă învățământul juridic de stat, avem și unul privat. Cum vedeați complinirea lor astfel încât procesul de pregătire a viitorilor juriști să cultive o emulație binefăcătoare și să intrunreasă toate atribuțele de calitate?

- Este adevărat că sunt multe universități private în țară, dar nu toate au asigurată baza materială și nici nu sunt încadrate cu profesori universitari. Sunt, însă, îndeosebi în marile centre universitare, și universități libere, cu cadre didactice și studenți foarte buni și nu mă îndoiesc că peste un număr de ani, unele dintre facultățile de drept private vor ajunge, grație calității pregătirii prestate, să fie apreciate ca și universitățile similare din Vest.

- Ati putea aminti câteva dintre asemenea universități particulare?

- Între universitățile particulare din București, mi se pare că cele care asigură condițiile necesare unui optim învățământ juridic sunt următoarele: Universitatea Spiru Haret, Universitatea Ecologică, Universitatea "Titu Maiorescu", Universitatea Româno-Americană, Universitatea de Științe și Arte, Universitatea "D. Cantemir".

- Evaluând învățământul superior juridic în ansamblul lui, care apreciați și fi condițiile, absolut necesare astăzi, pentru sporirea calității sale?

- Pentru ca învățământul juridic să fie la înălțimea exigențelor actuale de pregătire, după părerea mea ar fi necesare următoarele condiții: a) să se reducă unele discipline care încarcă fără prea mare folos programul învățământului juridic; b) să sporească în mod corespunzător numărul orelor de predare și de seminarii la materiile fundamentale: Drept civil, Drept comercial, Drept penal, Drept constituțional, Drept administrativ, Drept financiar, Istoria dreptului, Drept internațional public și privat, Sistemele de drept, Dreptul comparat al amintitelor discipline; c) să sporească exigența la examene pentru ca să promoveze numai elementele muncitoare și capabile; d) să se acorde mai multe burse studenților pentru a da posibilitate să studieze și celor lipsiți de mijloace materiale; e) să se asigure posibilități financiare pentru ca profesori, magistrați, procurori, avocați să participe la cât mai multe reunii internaționale, spre a-și îmbogați cunoștințele și a învăța din experiența altora; f) să se asigure fonduri suficiente pentru dotarea bibliotecilor tuturor instituțiilor juridice, inclusiv ale celor de la facultățile de drept, astfel încât toate să poată procura cărțile și revistele străine, absolut necesare unei temeinice pregătiri juridice.

- Vă mulțumim pentru acest interviu și vă urăm succes în întreaga dumneavoastră activitate.

aceea că ele "au fost semnificativ mai scăzute decât prețurile externe". Dacă ar fi fost mai mari și n-ar mai concura grăul franțuzesc, vinul italian, carne și untul danez sau german etc., prețurile n-ar mai fi distorsionate. În acest scop se încearcă tot felul de recomandări și presiuni aberante: prețul energiei să fie la nivel mondial - aceasta este prima condiție de dezvoltare pentru producția industrială și agricolă românească; prețul grăului să fie la nivel mondial; prețul îngrășămintelor să fie la nivel mondial, etc.; să nu mai fie subvenții pentru că prin subvenții prețurile sunt mai scăzute decât cele externe și piața românească nu mai este accesibilă; să nu fie restricții și protecționism în comerțul exterior, să se liberalizeze dobânda, care să-i lovească pe agricultori pentru că nu este de conceput agricultură fără credit și subvenții; să se privatizeze fermele de stat, pentru că acestea pot fi concurenți puternici și nu pot fi fălimentați; să se privatizeze producția de inputuri - îngrășămintă, chimicale,

mijloace mecanice, servicii etc. pentru a crește prețurile și a deveni inaccesibile micilor producători care nu vor mai produce și va trebui să se recurgă la import în orice condiții; să se privatizeze industriile prelucrătoare, care apoi vor spori prețurile sau vor fi falimentate; să se privatizeze AGROMEC-urile și producția defurajelor concentrante etc. Toate acestea sunt necesare pentru că deși 80% din pământ este privat, prețurile nu au crescut în aşa măsură încât să fie mai mari decât ale produselor altora care nu ne pot concura.

În general totul să fie mic, gospodării mici și neviabile, supuse băncilor, dobânilor, lipsei de credite, neajutorului guvernamental, pentru a putea fi mâncate și anihilate rapid de teribilă și profesionista concurență externă. Pentru aceasta se cere totul privatizat și fără limită.

Dacă se cer prețurile mondiale pentru producția agricolă din România - ca de altfel și pentru energie și alte produse industriale și noi nu le apli-

zarea pământului, etc., nu constituie în nici un caz o naivitate, cum să ar putea crede; este vorba de aceleași obiective clare: câștigarea orice preț - dar, desigur, dacă se poate cu unul că mai redus - a pieței românești de produse agricole.

Personal nu sunt surprins de acest studiu și de conținutul său, nici nu acuz organisme care l-au elaborat. În definitiv, acestea demonstrează un profesionalism veritabil în promovarea propriilor interese, fapt ce nu poate fi condamnat. Profesionalismul lor încearcă să-l anuleze pe al nostru, să ne demonstreze că noi nu cunoaștem nimic din lecțiile economiei, iar dacă pretindem că totuși știm ceva, înseamnă că suntem antireformiști. În numele reformei se poate promova orice fraudă, nemicind știință.

La profesionismul periculos-naiv se poate răspunde cu sloganuri

politice, nici cu etichetări; răspunsul se cere a fi pe măsura interesului național.

Ne întrebăm numai cum este posibil ca într-o țară în care există una din cele mai prestigioase școli de cercetare din agricultură - care în perioada interbelică oferea chiar lecții stătuitorilor noștri de astăzi - să se accepte practici impuse de recomandări imperitative venite din alte părți, concomitent cu permanenta presiune pentru ca Guvernul României să nu se implice în nici un fel?

Oare Guvernul, Academia de Științe Agricole, alte două Institute de Economie Agrară existente, Institutele Agronomice din România nu au nimic de spus în materie de strategie a tranzitiei în agricultură?

■ Dr. Constantin CIUTACU, director științific al Institutului de Economie Națională

IDENTITATEA CULTURALĂ A POPOARELOR ȘI COLABORAREA INTERNAȚIONALĂ

Conceptul identității culturale a popoarelor a căpătat, mai ales în ultimul deceniu și jumătate, o importanță semnificativă în viața internațională, pe măsură ce comunitatea mondială a elaborat, în cadrul Națiunilor Unite, o Strategie a Dezvoltării. Analiza mai atentă a fenomenelor legate de dezvoltarea națiunilor a evidențiat câteva constatări esențiale. Mai întâi, faptul că orice proces de dezvoltare autentică nu poate fi decât endogen și trebuie să se bazeze pe valorile specifice ale societății respective, respingând modelele inadecvate și impuse din exterior. În al doilea rând, faptul că factorul uman trebuie să fie considerat drept punctul de plecare, agentul și scopul dezvoltării și că, pornind de la o altfel de abordare, nu se poate face din homo oeconomicus stăpânul cetății moderne. Dimpotrivă, dezvoltarea unei societăți postulează formarea completă a personalității umane, considerată în demnitatea sa individuală, ca și în responsabilitatea sa socială. Formarea cadrelor naționale, valorificarea ca atare a resurselor umane, crearea acelei "piramide umane", capabile să stăpânească știința și tehnica modernă sunt obiective de a cărui reușită depinde orice proiect concret de dezvoltare. În sfârșit, faptul că dimensiunea culturală a dezvoltării, menită să exprime și să slujească interesele specifice ale fiecărui popor, se impune în orice

strategie pe plan național și internațional.

Ce este în fond identitatea culturală? Este conștiința pe care o comunitate socială o are față de propriile valori culturale; este sentimentul trăit de membrii unei societăți de a se recunoaște într-o cultură, de a nu se putea exprima cu fidelitate și dezvoltă liber decât în cadrul acestei culturi; este o convergență, totodată, intelectuală și afectivă, care se bazează pe un trecut comun, pe un prezent trăit împreună, ca și pe posibilitatea unui viitor solidar.

Recunoașterea și respectarea identității culturale a popoarelor se pun astăzi ca o problemă prioritară în relația Nord-Sud, în măsura în care modele social-economice exogene au fost de multe ori impuse unor țări în curs de dezvoltare, fără a se lua în considerație motivările culturale profunde ale societății respective. Afirmarea noțiunii de identitate culturală constituie astfel un mijloc de a reacționa împotriva influențelor exterioare nonproductive și dăugătoare. Cu toate acestea, ar fi greșit să credem că, de dragul identității sale culturale, o societate trebuie să se închidă oricărui influență venită din exterior. Un popor are nevoie să recepteze aporturile străine valabile, asimilându-le și integrându-le propriului sistem de valori. Identitatea culturală postulează, aşadar, o fidelitate față de ea însăși - care este în fond rațiunea sa de a

fi - dar și o deschidere rațională și motivată către celelalte moduri de viață. Specificitatea și universalitatea valorilor culturale se află astfel într-o permanentă relație de complementaritate. Atunci când este corect practicat, dialogul între culturi duce la o îmbogățire reciprocă și favorizează, implicit, realizarea obiectivelor de stabilitate, democrație și bunăstare de care omenirea are nevoie astăzi mai mult decât oricând.

Din păcate, în stadiul actual al dialogului dintre Nord și Sud, identitatea culturală a popoarelor și, implicit, interesul lor național sunt nesocotite de cele mai multe ori în mod flagrant. Tabloul de ansamblu al raporturilor dintre țările bogate și cele sărace este mai curând sumbru. După mai bine de trei decenii de la decolonizare, marea majoritate a țărilor în curs de dezvoltare se află, față de țările dezvoltate, într-o stare de dependență, care se accentuează în condițiile recesiunii economice mondiale. Ele își vând materiile prime la prețuri scăzute și cumpără, în schimb, la prețuri tot mai ridicate produsele manufacture și echipamentele de care au nevoie. Creditele pe care le obțin sunt gata de dobânzi excesive, ceea ce face ca datoria lor externă să atingă cifre impresionante și să devină de nerambursat. Măsurile și barierele protecționiste, ca și fluctuația și instabilitatea cursurilor de

schimb le afectează cu precădere. Conflictele militare așa-zise locale le obligă adesea să-și procure un armament sofisticat, ceea ce le produce o permanentă hemoragie financiară, de care nu se bucură decât negustorii de arme. Explozia demografică le ridică și ea probleme serioase legate de formația profesională și locul de muncă, în timp ce afluxul populațiilor rurale în mediile urbane necesită un proces de adaptare și o dezvoltare culturală diferențiată. "Exodul creierelor" - famosul brain-drain - constituie, de asemenea, un proces îngrijorător greu de stopat. Degradarea rapidă a mediului înconjurător și epuizarea resurselor energetice neregenerabile reprezintă și ele un obstacol major în calea progresului social-economic al acestor popoare, după cum industriile culturale (mai cu seamă cele legate de mass-media) exercită adesea o influență negativă asupra valorilor culturale specifice. În sfârșit, pentru foarte multe țări din Africa, Asia sau America Latină, foamea, boala și neștiința de carte sunt încă o sinistră membru al acesteia.

Alteori, însă, asistăm la exacerbarea identității culturale, menită să legitimeze, chipurile, opțiunile naționalist-șovine care prevalează în spațiul unor foste state federale, precum Uniunea Sovietică sau Iugoslavia, și unde stările conflictuale, acute sau potențiale, determină o permanentă instabilitate. Regăsim, de asemenea, o supralicitare a identității culturale și în pretențiile pe care unele minorități naționale le formulează în dorința de a obține o autonomie cu scopuri vădit iredențiste.

Nu este prea hazardat să conchidem prin urmare că, indiferent de aria geopolitică de care este vorba, identitatea culturală trebuie înțeleasă și practicată fără excese și denaturări de vreun fel. Xenofobia și xenofilia îi sunt opozitive de dăunătoare, alterându-i semnificațile primordiale. Ca și patriotismul, identitatea culturală a popoarelor trebuie să fie ferită de orice aberație, căci numai în felul acesta ea poate să devină o componentă indispensabilă a colaborării internaționale.

■ Valentin LIPATTI

PRESA ȘI LEGEA

Ipotetic vorbind, statul de drept ar trebui să se caracterizeze cel puțin prin existența și respectarea legii în toate articulațiile organismului social. Într-o epocă de tranziție, nu adoptarea legislației adaptate noilor realități, ci inexistența unor necesare reglementări legislative ori crențele celor în vigoare reprezintă cauze ce favorizează sporirea contenciosului social, întinderea cangreji infracționale și prosperitatea scandalizantă a profitorilor acestui no man's land juridic.

De aceea, cetățeanul onest nu poate să privească decât cu mirare, dacă nu chiar cu suspiciune, bătăliile crâncene pe care le duc unele medii politice sau profesionale nu atât pentru conținutul unei noi legi (lucru, desigur, de înțeles), cât împotriva oricărei reglementări legislative în genere a domeniilor în cauză.

Este cazul, de pildă, al reglementărilor legislative referitoare la presă. În ultimele zile, în mass-media se dramatizează îndelung pe tema unei eventuale decizii parlamentare prin care anumite articole din Codul penal încriminează și pedepsesc insulta și calomnia prin presă, cu pedește mai mari decât atunci când sunt făcute prin viu grai în fața unui auditoriu limitat.

Să fie, oare, presa românească atât de pură, încât simpla supozitie a legislatorului că ar putea cineva de la vreun ziar, post de radio ori televiziune comite asemenea infracțiuni reprobată să lezeze într-atât pronuntatul simț de onoare al ziariștilor,

încât aceasta să reprezinte, ipso facto, o adevărată calomnie contra presei? Oricât de tentant și onorant ar fi această din urmă ipoteză, nu credem că am avea temei să o adoptăm.

Să nu știe oare cei care pledează contra noilor completări ale Codului respectiv că o faptă contrară legii se pedepsește în raport cu gradul de periculozitate socială și cu întinderea prejudiciului material sau moral cauzat? A stabili o sancțiune unică pentru orice gen de insultă și calomnie, indiferent că sunt făcute la o gâlceavă între doi vecini, în prezența cătorva martori ocasionali, ori într-un organ de presă de largă audiță, care pătrundă uneori în milioane de locuințe, ar fi oare etic, ar fi oare drept? Nu cumva în spatele respingerii formelor concrete de incriminare și sancționare a unor fapte se ascunde pretenția de impunitate, de eludare a oricărui control din partea societății?

Se susține că o Lege a presei nu numai că nu ar fi necesară, dar ar fi, în mod inevitabil, o lege împotriva presei. Că toate guvernele criticate de o presă liberă ar fi tentate să vadă, cel puțin în unele din aceste critici, o calomnie, o insultă. În măsura în care această sancțiune conține o doză de adevăr, logic ar fi să se ceară prevederile legislative care să apere presa contra unor atari tendințe și eventualități. Dar nu respingerea oricărei Legi a presei și altor reglementări legislative în materie, poziție ce nu poate să nu sus-

cite bănuiala pretenției de impunitate.

Crearea unei prese realmente libere, dar socialmente utile, care să fie un arbitru de moralitate publică, nu un pericol la adresa acestiei, nu este, desigur, un proces simplu, lejer. Dar va fi el mai ușor, mai direct, mai scurt în absența reglementării legale? Simpla formulare a întrebării conține, credem, răspunsul.

Ceea ce complică lucrurile în această dispută este faptul că integrarea României în organismele vest-europene, necesară și benefică, este folosită de unii adepti ai impunității delictelor comise prin presă ca o instanță supranatională în procesul lor (de idei) cu statul român și organele sale legitime, în scopul de a culpabiliza și timora aceste organe, a le împiedica să-și joace rolul național și constitucional, acela de a asigura supremăția legii în raporturile cetățenilor între ei și cu statul. Indiferent dacă insuficiența ori vicioasa informare a acelor instanțe internaționale aduce ori nu astăzi un sprijin poziției după care "presa e mai presus de lege", în perspectivă, aceasta va trebui, totuși, să se integreze societății românești, concepției despre drept și legalitate a poporului propriu.

■ Dr. Marin NEDELEA

REVISTA
OPINIA
națională
TIPOGRAFIA **FED**
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
Nicoleta ANGHEL
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului, Sector 4. Telefon 675.68.45

Costul unui abonament trimestrial este de 600 lei. Plata abonamentelor se face prin mandat poștal sau dispozitive de plată pe adresa: Fundația "România de Mâine", Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului, Sectorul 4, București, Cont 451.00.972 - B.C.R. - S.M.B. Abonamentele se pot face și prin oficile poștale din întreaga țară.

Revista "OPINIA NAȚIONALĂ" se află înscrisă în Catalogul de presă "RODIPET" la poziția 2111.

Cititorii din străinătate se pot abona prin "RODIPET" S.A. - P.O. BOX 33-57, Fax 0040-1-3129432 sau 3129433, telex 11995 - Piața Presei Libere nr. 1, sect. 1 București - România.

MONUMENTELE BUCUREȘTIULUI

Monumentul pompierilor - 13 Septembrie - din Dealul Spirei.